

Prima Pagină > ... > Introducerea Unei Acțiuni În Justiție > Atlas Judiciar European În Materie Civilă Regulamentul Bruxelles IIb - Chestiuni În Materie Matrimonială Și În Materia Răspunderii Părinteș... Latvia

Regulamentul Bruxelles IIb - chestiuni în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești (reformare)

Letonia

Letonia

GĂSIREA INSTANȚELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 103 alineatul (1) litera (a) (prima parte) – Autoritățile publice sau orice altă autoritate autorizată să întocmească un act autentic astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) punctul (2) litera (b) și autoritățile publice autorizate să înregistreze un acord astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) punctul (3)

În condițiile prevăzute la articolul 325 din Legea privind notarii (Notariāta likums), un notar autorizat (zvērīnāts notārs) are competența de a desface căsătoria și de a elibera un certificat de divorț.

Legea privind notarii și traducerea sa în limba engleză sunt publicate la următoarea adresă: [Notariāta likums \(likumi.lv\)](http://likumi.lv)

Articolul 103 alineatul (1) litera (a) (a doua parte) – Autoritățile administrative care acordă asistența judiciară menționată la articolul 74 alineatul (2)

[Administrația Instanțelor \[Tiesu administrācija\]](#).

Articolul 103 alineatul (1) litera (b) (prima parte) – Instanțele competente să elibereze certificate privind o hotărâre, în temeiul articolului 36 alineatul (1), și instanțele și autoritățile competente să elibereze un certificat pentru un act autentic sau un acord, astfel cum se menționează la articolul 66

Certificatul privind o hotărâre în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (a) din regulament se eliberează de instanța care a pronunțat hotărârea în cauză.

Certificatul privind o hotărâre în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (b) din regulament se eliberează de instanța care a pronunțat hotărârea în cauză. Dacă hotărârea a fost pronunțată de un tribunal pentru familie (*bārīntiesa*) în temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (b), (c), (d) sau (e), certificatul corespunzător, în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (b), se eliberează de instanța care a pronunțat hotărârea în cauză.

Certificatul privind o hotărâre în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (c) din regulament se eliberează de instanța districtuală a orașului Riga (*Rīgas pilsētas tiesa*).

Certificatul privind un act autentic în materie matrimonială în temeiul articolului 66 alineatul (1) litera (a) din regulament se eliberează de un notar autorizat.

Articolul 103 alineatul (1) litera (b) (a doua parte) – Instanțele competente pentru rectificarea certificatelor menționate la articolul 37 alineatul (1) și la articolul 48 alineatul (1), instanțele competente să elibereze un certificat care indică lipsa sau limitarea forței executorii, menționat la articolul 49; și instanțele și autoritățile competente să rectifice certificatele emise în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) și menționate la articolul 67 alineatul (1)

Instanța competentă să rectifice un certificat în temeiul articolului 37 din regulament este instanța care a pronunțat hotărârea de rectificare a acestuia.

Instanța competentă să rectifice sau să retragă un certificat în temeiul articolului 48 alineatul (1) din regulament este instanța care a pronunțat hotărârea de rectificare sau de retragere a acestuia.

Instanța competentă să elibereze un certificat privind lipsa sau limitarea forței executorii, astfel cum se prevede la articolul 49 din regulament, este instanța care a pronunțat hotărârea de eliberare a acestuia.

Articolul 103 alineatul (1) litera (c) – instanțele competente pentru recunoașterea unei hotărâri [articolul 30 alineatul (3)] și pentru refuzul recunoașterii [articolul 40 alineatul (2)], precum și instanțele și autoritățile competente în ceea ce privește refuzul executării, contestare sau calea de atac inițiale sau ulterioare menționate la articolul 58 alineatul (1), la articolul 61 alineatul (2) și la articolul 62

Instanța competentă în temeiul articolului 30 alineatul (3), al articolului 40 alineatul (2) și al articolului 58 alineatul (1) din regulament este instanța districtuală (municipală) [*rajona (pilsētas) tiesa*] în jurisdicția căreia trebuie să fie executată hotărârea sau în care pârâtul își are domiciliul (*deklarētā dzīvesvieta*) ori, în absența domiciliului, în care pârâtul își are reședința (*dzīvesvieta*) sau sediul social (*juridiskā adrese*).

Hotărârea unei instanțe de prim grad de jurisdicție care recunoaște o hotărâre pronunțată de o instanță străină poate fi contestată prin introducerea unei plângeri auxiliare (*blakus sūdzība*). Plângerea auxiliară trebuie să fie depusă la instanța care a pronunțat hotărârea în cauză și să fie soluționată de instanța de apel competentă. Hotărârea instanței de apel privind plângerea auxiliară poate fi însă atacată prin introducerea unei plângeri auxiliare la Curtea Supremă (*Augstākā tiesa*).

Hotărârea unei instanțe de prim grad de jurisdicție care refuză să recunoască sau să execute o hotărâre pronunțată de o instanță străină poate fi atacată prin introducerea unei plângeri auxiliare. Plângerea auxiliară trebuie să fie depusă la instanța care a pronunțat hotărârea în cauză și trebuie să fie soluționată de instanța de apel competentă (articolul 61 din regulament).

Hotărârea unei instanțe regionale (*apgabaltiesa*) care recunoaște hotărârea pronunțată de o instanță străină poate fi atacată numai prin introducerea unei plângeri auxiliare la Curtea Supremă (articolul 62 din regulament).

Articolul 103 alineatul (1) litera (d) – autoritățile competente în materie de executare menționate la articolul 52

Executorii judecătorești autorizați.

Articolul 103 alineatul (1) litera (e) – căile de atac împotriva unei hotărâri privind cererea de refuz al executării menționată la articolele 61 și 62

Instanța competentă în temeiul articolului 61 din regulament este instanța de apel corespunzătoare. Plângerea auxiliară trebuie să fie depusă la instanța care a pronunțat hotărârea în cauză, dar trebuie să fie soluționată de instanța de apel competentă.

Hotărârea unei instanțe regionale care recunoaște hotărârea pronunțată de o instanță străină poate fi atacată numai prin introducerea unei plângeri auxiliare la Curtea Supremă (articolul 62 din regulament). Plângerea auxiliară trebuie să fie depusă la instanța regională care a pronunțat hotărârea atacată, dar trebuie să fie soluționată de Curtea de Casație competentă (*kasācijas instances tiesa*).

Atât în cazul articolului 61, cât și în cazul articolului 62 din regulament, o plângere auxiliară poate fi depusă în termen de 10 zile de la data pronunțării hotărârii. O parte într-o cauză careia i s-a transmis o hotărâre judecătorească în temeiul articolului 56.2 din Legea privind procedura civilă (*Civilprocesa likums*) (și anume, o persoană al cărei domiciliu sau reședință nu se află în Letonia) poate depune o plângere auxiliară în termen de 15 zile de la data notificării sau comunicării unei copii a hotărârii.

La momentul depunerii plângerii auxiliare, trebuie să se plătească suma de 70 EUR.

Plângerea auxiliară este examinată prin procedură scrisă. Instanța notifică părților în cauză data la care va examina plângerea auxiliară. O copie a hotărârii este transmisă părților în cauză în termen de trei zile de la data examinării plângerii auxiliare. Hotărârea pronunțată cu privire la plângerea auxiliară nu poate fi atacată și devine definitivă de la momentul pronunțării.

Procedura privind depunerea și examinarea unei plângeri auxiliare este prevăzută în capitolul 55 din [Legea privind procedura civilă](#).

Articolul 103 alineatul (1) litera (f) – numele, adresele și mijloacele de comunicare ale autorităților centrale desemnate să asiste la aplicarea regulamentului în materia răspunderii părintești. În cazul în care sunt desemnate mai multe autorități centrale, competența teritorială și materială a fiecărei autorități centrale trebuie indicată astfel cum se menționează la articolul 76

Autoritatea centrală în temeiul regulamentului este:

Ministerul Justiției din Republica Letonia (Latvijas Republikas Tieslietu ministrija)

[Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1536](#)

E-mail: pasts@tm.gov.lv

Tel.: +371 67036802

Articolul 103 alineatul (1) litera (g) – dacă este cazul, categoriile de rude apropiate, pe lângă părinți, la care copilul poate fi plasat pe teritoriul unui stat membru, fără acordul prealabil al statului membru respectiv, astfel cum se menționează la articolul 82

În general, în temeiul cadrului de reglementare leton, este necesar consimțământul pentru încredințarea unui copil în grija oricăror rude, persoane cu care copilul are o relație strânsă sau alte persoane. Cu toate acestea, există o excepție în ceea ce privește durata încredințării. Și anume, în conformitate cu articolul 45¹ din [Legea privind protecția drepturilor copilului](#) (*Bērnū tiesību aizsardzības likums*), părinții pot încredința un copil în grija unei alte persoane aflate în Letonia pentru o perioadă care să nu depășească trei luni. Într-o astfel de situație, unul dintre părinți trebuie să întocmească o procură care să precizeze în ce măsură părinții autorizează cealaltă persoană să reprezinte interesul superior al copilului lor.

Această condiție se aplică numai copiilor aflați sub autoritatea părintească și cazurilor în care copilul este încredințat în îngrijirea unei alte persoane pentru o perioadă de cel mult trei luni.

Articolul 103 alineatul (1) litera (h) – limbile instituțiilor Uniunii Europene, altele decât limba proprie a unui stat membru, în care comunicările către autoritățile sale centrale pot fi acceptate în conformitate cu articolul 91 alineatul (3)

Limbile de comunicare sunt letona și engleza.

Articolul 103 alineatul (1) litera (i) – limbile acceptate pentru traducerea cererilor și a documentelor însoțitoare trimise în temeiul articolelor 80, 81, 82 și a câmpurilor pentru text liber ale certificatelor menționate la articolul 91 alineatul (2)

Cererile menționate la articolul 80 alineatele (1) și (2) și eventualele documente suplimentare trebuie să fie însoțite de o traducere în limba letonă.

Cererea menționată la articolul 81 alineatul (1) și eventualele documente suplimentare trebuie să fie însoțite de o traducere în limba letonă.

Cererea menționată la articolul 82 alineatul (1) și eventualele documente suplimentare trebuie să fie însoțite de o traducere în limba letonă.

Câmpurile de text liber ale certificatelor trebuie să fie traduse în limba letonă.

■ Ultima actualizare: 03/12/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.